

Pondelok 3. týždňa

Mk 3,22-30

Boj proti hriechu

Dajme sa uzdraviť Ježišovi z hriechov

Určite sme už počuli slová na našu adresu alebo adresu iných: „Ten človek to nemá v hlave v poriadku,“ alebo nás niekto ohodnotil slovami: „Ako si to dokázal, to ti niekto musel pomôcť.“ Takéto výroky sa človeka dotknú, lebo napadajú jeho česť a nepriamo hovoria, že je podvodník.

Ani Ježiš sa nevyhol takému súdu, keď o ňom povedali: „**Je posadnutý Belzebulom a Mocou kniežat a zlých duchov vyháňa zlých duchov**“ (Mk 3,22).

Ak sme sa dostali do takej situácie, tak môžeme povedať, že sme boli s Ježišom na jednej lodi, lebo aj o nás kresťanoch niekedy počujeme takéto vyjadrenia. Nič nové pod slnkom. Pá Ježiš to predpovedal: „**Ak mňa prenasledovali aj vás budú**“ (Jn 15,20). No niekedy také vysvetlenie nestačí a človek sa pýta: Prečo? Prečo, lebo ľudia často hodnotia veci iba zo svojho pohľadu: Ak to nie je možné mne, tak ani tebe. Je to prejav nevery najväčšieho kalibru, keď sa toto povie o Ježišovi a jeho moc sa stotožní s diablovou mocou. Na rozlišovanie duchov nám Ježiš nechal pravidlo: „**Po ovoci ich poznáte**“ (Porov Mt 7,16). Teda diabol nemôže robiť dobro, neprináša pokoj. On rozdeľuje ľudí navzájom, hriechom oddeľuje ľudí od Boha, sľubuje, čo nikdy nemôže dať a chce vládnuť násilím, zvadou a pýchou. Kvôli tomu, aby sme veci nehodnotili iba zo svojho pohľadu, mali by sme sa na veci pozerieť pod zorným uhlom večnosti. To znamená, že dobré pre nás je to, keď nás to privedie bližšie k Pánu Bohu, pomôže nám to do neba.

V evanjeliu často vidíme, ako Ježiš robí zázraky, uzdravuje. To isté sa deje aj dnes, len v inej podobe. Žiaľ vtedy počujeme: „To tá liečivá voda ho uzdravila,“ akoby sme sa báli povedať: „Boh ho uzdravil,“ veď to on dal moc vode v Lurdoch, alebo na iných miestach.

Čosi podobné sa deje aj v duchovnej oblasti. Aj tu Ježiš robí zázraky, a to oveľa viditeľnejšie, lebo uzdravenie z rakoviny, to nie je vždy vidno na prvý pohľad, ale zmena života je viditeľná. Hlavne v oblasti viery. Predstavme si človeka, ktorý vždy kritizuje, s ničím nie je spokojný, vždy je v opozícii, už dopredu viete, čo bude hovoriť a zrazu nič. Ani jedno kritické slovo, uspokojí sa so stáťím v autobuse, nenadáva na dážď, na slnko, vidí veci v pozitívnom svetle. To je poriadna sprcha pre okolie. No musíme povedať, že celkom príjemná, lebo ak sa z mrzutého človeka, ktorému ani Pán Boh nevyhovet stane človek, ktorý vo

všetkom vidí Božiu ruku, ktorá sa nemôže myliť, nič sa jej nevymkne z moci, to môžeme pripísať na vrub iba Bohu.

Iste by sme vedeli nájsť viac prípadov z okolia, na ktoré by sme dokázali napasovať to, čo bolo povedané. No problém nastane vtedy, ak sa pozrieme na seba. Prečo? Lebo, to sa týka aj nás samých vo väčšej či menšej miere. Aj my často pripisujeme moc zmeny človeka všeličomu, len nie Bohu. Dokážeme to pripísať náhode, ktorá neexistuje. Existuje iba zhoda okolností. Pripisujeme to chorobe, strachu, či bolesti. Čo vtedy, ak nás to postihne - choroba, bolesť, strach. Máme si zúfať? Nie! Lebo vo Sv. písme, máme návod na zmenu života.

V knihe Tobiáš dáva otec takéto poučenie mladému Tobiášovi: „**Čo sa nepáči tebe, nerob ani ty inému**“ (Tob 4,15). To je trochu málo, lebo našou úlohou nie je iba nerobiť zlo, ale robiť dobro. A tak asi o 230 rokov po napísaní knihy Tobiáš, Pán Ježiš vylepšuje tento negatívny príkaz a hovorí: „**Čokoľvek chceš, aby ľudia robili tebe, rob aj ty im**“ (Mt 7,12).

K tomu, aby predošlý príkaz mohol mladý Tobiáš realizovať, poslal mu Pán Boh Anjela Rafaela (Rafael znamená: Boh uzdravuje). Aj my máme anjelov strážcov, no Pán Ježiš nám nechal aj niečo viac, nechal nám Eucharistiu ako posilu, aby sme vládali plniť jeho príkaz. Z toho vyplýva, že máme aj anjelov, ako pomocníkov, aj Eucharistiu ako pokrm, preto nie je dôvod na to, aby sme nad sebou lámali palicu, že to, či ono nedokážeme, lebo v tejto veci sme už mnohokrát zlyhali.

Hovorí sa, že samému ani jesť nechutí. Nie sme sami na prácu na sebe, na to, aby sme vytrhli zo svojho života posudzovanie, ohováranie, alebo iný neduh. Máme Eucharistiu ako chlieb na posilnenie. Máme anjela strážcu a pomocníka, dôverujme v Božiu moc a prosme svojho ochrancu o pomoc. Radšej sa zhovárjame s ním, akoby sme mali zle posudzovať skutky, ktoré iní konajú, lebo ak súdim iných, súdim Pána Ježiša.

Amen.